

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εκδιδόμενη ἀπὸ τῆς ἐξδομάδος

Ἐτησία συνδρομὴ Δραχ. 12
προπληρωτέα ἐνταῦθα κατὰ τριμηνίαν.

Τιμὴ καταχωρίσεων, διατριβῶν, καὶ δικαστικῶν πράξεων
ἐν γένει, δι' ἕκαστον στίχον λ. 60 πληρωτέα ἐνταῦθα.

« Ὀμονοούντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα ».

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ καὶ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥ. ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΣ. ||

Ἐκδότης καὶ Συνθέτης Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Ἀθῆναι 17 Ἀπριλίου 1879.

Α. Βαλαωρίτην

Τῆλ. Χαβὰ ἐν Χαρισσίῳ λέγει ὅτι ἐγκλι-
σιος βαδονιγυτωνος ὅπως υποχρεώσῃ Του-
ρίαν ἐκτελέσαι κατὰ γράμμα 13 Πρωτόκολλ-
λον Βερολινείου Συνεδρίου παρεδέχθησαν δυ-
νάμεις ἐξαιρέσει Ἰταλίας ἐνδοιαζούσης.

Ξ. Βαλαωρίτης

Μόσχα, 10(22) — Εξογκοθέντων τῶν ὑδάτων τοῦ πο-
ταμοῦ Μοσχόδα ἡ πόλις Μόσχα κατεκλύσθη ὑπὸ τῆς πλη-
μύρας καὶ μεγάλαι ζημίαι συνεβησαν εἰς αὐτήν. Μέρο:

τῆς πόλεως ἐκλύθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἄτινα ἐξακολου-
θοῦσι νὰ ἀνηψάνται.

Πετρούπολις 10(22) — Ὁ στρατηγὸς Γοδρόκος ἀναλα-
βὼν τὴν γενικὴν διοίκησιν τῆς Πετρούπολεως διέταξεν
ἐπὶ αὐστηροτάτῃ ποινῇ ὑπηρεσίαν τῶν ἐποπτικῶν ἐκαστῆς
οἰκίας νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν ἀπαγορεύσας αὐστηρῶς
τὸ ἐμπόριον τῶν ὀπλῶν ἀνευ' ἀδείας.

Μαδρίτη 10(22) — Κατὰ τὰ ὀριστικὰ ἀποτελέσματα
τῶν ἐκλογῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἡ κυβερνήσις ἐκέρδησε μεγάλην
πλειονοψηφίαν, τῆς δὲ ἀντιπολιτεύσεως ἐπέτυχον μόλις
περὶ τοὺς ἑκατὸν ὑποψηφίους.

Τυρνόβον 10(22) — Ἡ ἐν Τυρνόβῳ ἐθνοσυνέλευσις τῶν
Βουλγάρων ἐψήφισεν εἰς δευτέραν ἀνάγκωσιν τὸ βουλγα-
ρικὸν σύστημα ἢ δὲ ἐκλογή τοῦ ἡγεμόνος· πιθανῶς θέλει
ἐνεργηθῆ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα.

Κων(πολις) 10(22) — Οἱ Βουλγάροι τῆς Ἀνδριανουπό-
λεως ἐξακολουθοῦσι μεταναστεύοντες εἰς Ρωμυλίαν τῆ
προτροπῆ τῶν Ρώσων.

Λονδίνον, 10(22) — Αὐστηραὶ διαταγαὶ ἐξειδόθησαν ἐν

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

ΟΙ ΣΚΟΤΕΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

(Συνέχεια ἰδὲ προηγούμενον ἀριθμὸν)

ἡφαιστεια, ἅτινα εἶνε ἀδύνατον νὰ σβεσθῶσι καὶ ἂν δι' αὐτῶν
διέλθῃ ὀλόκληρον πέλαγος. Τοιοῦτόν τι ἔφερον ἡ Ἀλκμήνη, καὶ
ἠσθίνετο καὶ διέτροχε τὰς διαθέσεις τῆς ψυχῆς· ἐκείνας, αἰτίνας
σχιζούσιν ὀπισθοχώρησιν, ἐν ᾧ βραίνουσι βίματι στερεῶν ἐμπρός.
Ἐπειτα οἱ ὄρατοι ἐκείνοι καὶ ἀληθεῖς συλλογισμοί, ὅτι ὁ Αἰ-
μίλιος θὰ κρατῆ εἰσέτι ἀνοικτὰς πρὸς αὐτὴν τὰς ἀγκάλας του-
δοτὶ τῶν ὀρκῶν τοῦ τηρητῆς παντοῦ καὶ πάντοτε θ' ἀναστῆ αὐ-
τήν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἄπειρος συμπάθεια καὶ συγνωμοσύνη του, ἦταν
τόσοι σιωπηλοὶ ἀλλὰ πύρρινοι ῥήτορες ἀναρριπίζοντες τὰς ἐλπί-
δας καὶ τοὺς πόθους τῆς—νὰ ἐκανιδῆ τὸν Αἰμίλιον.

Μετὰ νύκτα πλήρη μελετῶν καὶ ποιητικῶν ἀποφάσεων ἠγέρ-
θη πρῶϊαν τινά, καὶ φερομένη ἀδιαλείπτως εἰς τὴ μοιραῖον τοῦ

σταδίου τῆς τέρας, ἐζήτησεν ἐν κάτοπτρον καὶ ἐχύθη ἐπάνω
τον. Ἀνεσκήρτισεν. Εἶδε καὶ ἤρσεν εἰς ἑαυτήν. Ἦτο ὄρα, κα-
ταβεβλημένη καὶ περιπαθῆς. Σπένειλε τὰς ὀφρῦς, ἐκείδιετον
ἰλαρῶς, ἠρώτησεν τοὺς συμμαχοὺς τῆς καλλοῦς, καὶ εἶδεν ὅτι
ὄλα, ὀφθαλμοὶ, ὀδοῖτες, παρειαί, χειρῶν ἦσαν πλήρη καὶ ζωεῖα,
ἀλλὰ δὲν ἐβλεπεν ὅτι ἐλειπὲν ἡ ἐμμελής ἀρμονία τῶν χαρακ-
τήριον ἐκείνη καὶ ἡ αἰθρία αὐγῆ, ἥτις καλεῖται ὄραϊότης. Ἡ
ἀνατείλασα τότε χαρὰ ὄρειεν ἐν μέρει τὴν ατυχῆ μορφήν καὶ
ὄπως ὀποτε ἐνιτρυφείσα καὶ ἐξὰπὸ τὰς σκοτεινάς τοῦ Αἰμίλιου
θωπείας ἢ ἐμφοτος φιλαυτίαι, πρόεινε δειλὴ τὴν κεφαλὴν. Ἡ
Ἀλκμήνη μονολογοῦσα καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ἐπανεὶλάμβανε: — Δὲν
εἶμαι ἢ προτέρα Ἀλκμήνη ἐγὼ . . . Ἰδὲ, ἂν δὲν ἠπατώμην! . . .
Εἶμαι εὐμορφος . . . Τίς οἶδεν; Ἴσως ἡ ἰδέα μου . . . Ἀλ-
λά . . .

ΙΔΕΟΒΑΤΕΙΟΣ

Ἀνέτειλε τὴν ὄραν ἐκείνην ὁ ἥλιος εὐέλπις καὶ φιλόδοξος, καὶ
μετ' αὐτοῦ ἀνεπτερώθη τῆς Ἀλκμήνης τὸ φρόνημα. Εἰς πόσον
ὁ ἀνατέλλων ἥλιος εἶπε ἡ ὄρα ὀμμεγαλοῦ, καὶ ὁ αὐτὸς εἰς πόσον
καὶ πόσον εἶνε πένθημος ἀποθαμμένον λουπάς! Ὁ ἠττιθεὶς ἀ-

Πετρούπολει απαγορεύουσαι τὴν τοιχοκλήθειν προκρού
Ξεῶν καὶ τὴν πόλητιν ἢ κατοχὴν πυροβολω ὀπλων.

Ἡ Ἑπείρωτικὴ πρεσβεία ὑπέβηκεν ἐν Ρώμῃ τῷ προέ
δρῳ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπόμνημα δι' οὗ διαδη
λοῦται ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶσι τοσοῦτον πεπεισμένη περὶ τῶν
εὐχῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἠπείρου ὥστε μετὰ χρόνου θα
ἐδέχεται μίαν καθολικὴν ψηφοφορίαν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ.

Οἱ ἀγγλικοὶ «Καίριοι» δημοσιεύουσι τὴν ἐγγραφήν ἀνυγ
γέλον ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ἐδιάσθησαν ἵνα ἐκκενώσωσι τὸ
Κουρτουμίλι.

Λονδίον 10(22 — Καθὰ πρό μικροῦ ἀγγέλεται ἐκ τοῦ
ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ὁ τῶν ἀγγλικῶν ἐνδύμα
των ὄρχηγός· κατ' ὠρῶτε νολύση τὴν πολιορκίαν τοῦ συντα
γματάρχου Περσον Ἐκοθὲ τῇ 4 Ἰσταμ. ἀπὸ τὴν προτε
ραίαν ἀπέκρουσε σειρὰν ἀπελιπιστικῶν προσβολῶν ἐκ μέ
ρους τῶν Ζουλοῦ.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἀγγλων ἀνέρχονται εἰς 220 ἄνδρας
οἱ δὲ τῶν πολεμίων εἰς 2500.

Εὐέλπι Ακρωτήριον 10(22 — Οἱ Ἀγγλοι οἵτινες εἰ
χον ἀποκλεισθὲν ἠλευθερώθησαν μετὰ 5 μάχας ἀλλεπαλ
λήλους· κατα 11,000 Ζουλοῦ· οἵτινες ἀπώλεσαν 2, 500
ἄνδρας· ἐκ δὲ τῶν Ἀγγλων 220 ἄνδρες ἐτέθησαν ἐκτός
μάχης.

Ρώμη 10(22 — Τὸ Βατικανὸν παρήγγειλε τῷ ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις κλήρω ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐζητεῖ ὁδηγίας ἐπιθυμοῦσα
νὰ ἐρμεινῇ ἐν τῇ νομίμῳ ὁδῷ κατὰ τὴν διεκδικήσιν τῶν
δικαιωμάτων αὐτῆς.

Βιέννη 10(22. — Ὁ κόρη· Σουβλιῶν περιμένεται αὐ
ριον περὶ τὴν ἐσπέραν ἐν Βιέννῃ.

ΑΓΡΑΦΟΡΑ

— Ἐν Κεραικῇ ἤρξατο ἐκδιδομένη ἑφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον
«Λαός» ἢ εὐχόμεθα μικροβιότητι.

— Αἰμῶπιον ἐξ Ἀμερικῆς προσελθὼν ἐκόμισεν εἰς
Κωνσταντινουπόλιν 20,000 τρουφικίων συσπτήματα· Μαρ
τίνη, 200,000 μεταλλικὰ καλύματα διαφυεῖα· καὶ 20,
000,000 οφοίρας. Αναμένεται δὲ καὶ ἕτερον αἰμῶπιον·
κομίζο· καὶ τοῦτο πολεμεφῶδία.

νέκτα ἐλπίδας ἐπικρόνου, καὶ μετὰ τινος στιγμῆς ἡ Ἀλκιμήνη
ἔγραψε, διέγραψεν, ἀντέγραψεν, κατέγραψεν, ἀπεστῆθησεν καὶ ὁ
Αἰμίλιος ἐλάβε μῶλις περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ γραμματίον τοῦτο.

Αἰμίλιος

Φέρομαι πρὸς σὲ ὡς ὁ ἐπιπέλατος εἰς τὸν τάφον. Ἄλλ' ὁ χρη
μνός τῶν πόθων εἶναι λείος εἶναι ἄβρότατος· πόθεν νὰ κρατηθῶ;

Τὴν ἔκτῃν μ. μ. σήμερον σὲ ἀντιμένω εἰς τὸ δάσος εἰς τὴν λίμνην
τῶν κύκνων· εἰς τὸν λαμόν μου θὰ κρέμαται ὁ σταυρός. Ὁ Αἰμί
λιος, θὰ με γλώφισις;

ΑΛΚΜΗΝΗ

— Ἐκείνη ἀνεβόησεν ὁ Αἰμίλιος ἡ Μιχαῆλιν! Ἐπικρούσει
ὁ χρυσός; δειφίον ὁ ἐκλείψα; ἐπικνετέλλει ἀσπὴ! Εὐθηκα ὡς ὁ Ἀργί
μύθης ἀνεσπῶναι καὶ πρὸς τὴν καὶ τρέμειν ἀπὸ χόλον ὄρωσεν εἰς
τὸ δάσος ὡς νὰ ἦτο ἡ ὥρα τῆς προσκλήσεως. Ὁλοσ ἀγαλλίασι καὶ
θέρμη ἦλθεν εἰς τὴν λίμνην τῶν κύκνων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐστῆκεν. Καὶ
ἐν τούτοις ἠτόννετο ὡς νὰ ἦτο μῦθος ἐκεῖ, ἐβλεπε γυναικὴ καὶ

— Συνιστᾶται ἐν Λονδίῳ ἑταιρία παρ' ἀνδρῶν ἐνδιαφερο
μένων εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνι
κῆς ἑταιρίας», γενικωτέρους σκοποὺς ἔχουσα κατὰ τὸ
πρόνομα αὐτῆς τοῦ ἐπομένου· α') τὴν παροχὴν τῶν
μέσων πρὸς δημοσίους ἀντιγράφων καὶ φωτογραφίων ἐλ
ληνικῶν ἐπιγραφῶν καὶ μνημείων παντὸς εἴδους· β') τὴν
φρονιδὴν πρὸς δημοσιεύσεως ὑπομνημάτων περὶ τῶν ἀφόρων
των εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν τε παλαιὰν καὶ τὴν νέαν γ') τὴν
ἐμψύχωσιν τῆς σπουδῆς τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἑλληνι
κῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας· δ') τὴν ἐνύψιν ἀξίσεων
πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ἑται
ρίαν ὑπὲρ τῆς ἐμψύχωσης τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλ
λίᾳ κτλ. ε') τὴν παροχὴν εὐκαιρίας εἰς συνάντησιν καὶ συν
δεσμον ἀπάντων τῶν τὴν ἀγγλικὴν ὁμιλοῦντων ἑλληνιστῶν
καὶ ε' τὴν σύστασιν πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις, δι' οὗ τὰ μέ
λη νὰ δύνωνται νὰ αποκτώσι φωτογραφίας ἑλληνικῶν τοπο
θεσιῶν καὶ μνημείων καὶ πᾶσαν ἀναγκαίαν ὁδηγίαν καὶ
πληροφορίαν κατὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι περιηγήσεις αὐτῶν.

— Αἱ γυναῖκες ἐν Ἰσθμῷ τῶν κατωτέρω τάξεων μετέρχονται
τὸ ἐμπόριον ἐπὶ πόδας καὶ ἐν ἐργαστήριοις. Εἰς αὐτὰς εἶνε
ἀνατιθεμένη ἡ ὑποχρεώσις νὰ σὺνῶσι τὰς πυρκαϊὰς δηλ.
ὅπως ἀλλὰ τοῦ σώματός τῶν πυροσβεστῶν ἐκεῖ ὀφείλουσι
αὔραι νὰ σπεύσωσιν ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς νὰ περιστεί
λωσιν καὶ νὰ κατασβεσωσιν αὐτὴν ἀνευ τῆς συνδρομῆς
τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παρίσταται μόνον ἐνοπλοὶ ὅπως ἐμπο
δίσωσι κλοπὴν ἢ διαρπικήν.

— Ἐν Γολκόνδῃ τῶν Ἰνδιῶν ὑπάρχει τάξις γυναικῶν ἐκ
τῶν ὠραιότερων ἧτις διδάσκειται τὴν φωνητικὴν μουσικὴν
τὸν χορὸν καὶ πᾶν ὅτι συντελεῖ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ εὐ
καμπτον τὸ σῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ λαμβάνη θέσεις
πολλάκις ἀπιστεύτους. Αἱ τῆς τάξεως ταύτης γυναῖκες
αἰτινὲς ἀριθμοῦνται κατὰ χιλιάδας εἰσὶν ὑποχρεωμένοι κα
τὰ παρσκευὴν νὰ μεταβαίνωσιν μετὰ τῶν μουσικῶν αὐ
τῶν ὄργάνων εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ ἡγεμόνος καὶ νὰ χο
ρεύωσιν ὑπὸ τὸν ἐξώστην. Περὶ τῆς ἐκτάκτου αὐτῶν εὐ
καμψίας λέγεται ὅτι θελήσαντος ποτὲ ἡγεμόνος τινός
νὰ μεταβῇ εἰς ἕτερον πόλιν ἐννεὰ ἐξ αὐτῶν ἐσχημάτι
σαν ἐλέφαντα τοῦθόποιον αἱ μὲν τέσσαρες ἀπετέλουν τοῦς
πόδας ἕτεραι δὲ τέσσαρες τὸ σῶμα καὶ ἡ ἐννάτη τὴν προ
βοσκίδα· ἐπὶ τοῦ γυναικείου δὲ τούτου τεχνητοῦ συμπλέ

κῦμα τὰ κύκλω του ἢ μάλλον οὐδὲν ἐβλεπεν εἰμὴ ἐκείνην παν
τοῦ καὶ ἀνέπνεεν εἰς τὴν θαλασσοῦδαν αὐτῆς ἐρωμένης του τὴν
πνοήν. — Ἐδῶ ἔλεγεν ἐδῶ μετ' ὀλίγον θὰ βραδίση θὰ πκτῆση τὴν
χλῆν μετ' ὀλίγον αὐτὴν, θὰ ἀνταρτώσῃ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν φω
γὴν τῆς οἰκίας καὶ εἰς τὴν μορφὴν τῆς θὰ συστῆται τὰ ρίδια.
Ἐβλεπε τὰ ἄσθη καὶ ἠγάλλετο· τὰ ἄσθη εἶναι ἡ προπαιδεία τοῦ
ἔρωτος· εἶναι ἐνταρκωμένη φιλήματα· εἶνε ἱστορία τῶν ἐρωτωλῆ
των στιγμῶν μῆς ἐρωτικῆς συνεντεύξεως.

Ἐπιπτε καὶ κατεῖλε τὴν γῆν, ἦν θὰ ἐπάτει ἡ πτέρνα τῆς
μετ' ὀλίγον καὶ ἦτο μεθῶν καὶ παρωμίλει ὡς τρελός· ἐνφ ποι
ητῆς δὲν ἦτο.

Ἦτο ἡ εὐδαιμονοῦσα προχρυσίνη.
Ἐπιτρέφον ἐν τῷ δάσος καὶ ἐπὶ τὸ γραμματίον τῆς Ἀλκιμή
νης σπρίγγων εἰς τὴν γῆν, ἀσπείει ἐφοδεῖται μὴ μετ' αὐτῶν
καὶ ἐκείνη ἐπύργον ἀπέντασεν ἐπαιτήν ἄλλιον καθ' ὅσον· Πατῆρ,
ἐζήτησεν εἰς τὸ θυλακίον, καὶ εὐωκεν εὐφροσύνη· εἰς τὸν ἐπαιτήν
ἐν χρυσοῦν νόμισμα. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἂν ἦτο κοσμοκράτωρ καὶ
τῶ ἐζήτητο, θὰ εἶδεν τὴν οἰκουμένην. Εἶχε τὴν Ἀλκιμήνην.

γματος καθήσας ἢ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὡς ἐπὶ θρόνου εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν.

—Οἱ ἐν Κ(πόλει διαμένοντες) Μαυροβούνιοι καὶ Δαλμάται λέγει ἡ Σταμπούλ μὴ ἔχοντες ἰδιαιτερον ναόν ἐτέλου μέρη τοῦδε τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν τελετὰς σλαβιστὶ ἐν τῷ κατὰ Γαλιτάν(ἐλληνικῶ) ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀλλὰ τῆς Α. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀπαγορεύσαντος τὴν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ χρῆσιν τῆς σλαβικῆς γλώσσης οἱ Δαλμάται ὄντες ἀστριακοὶ ὑπήκοοι ἀπηύθησαν ἐντόνον διαμαρτύρησιν πρὸς τὴν Αὐστροουγγρικήν πρεσβείαν κατὰ τοῦ ληφθέντος ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου μέτρου ἐξαιτούμενοι τὴν προστασίαν αὐτῆς ἵνα ἀνακτήσωνται τὰ ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου δικαιώματα αὐτῶν ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν ἐλύθη εἰσέτι.

Τὸ ἐξ ἑξουσιάζον ἐδόθη ἡμῖν πρὸς καταχώρισιν ὑπὸ τοῦ φίλου καὶ συνδρομητοῦ ἡμῶν κ. Π. Φύσσα ὁπερ καὶ ἀρμύνω καταχωροῦμεν.

Π Α Π Α Σ Τ Α Σ Ι Σ

Χριστὸς ἐν ἴσῃ ἐκ νεκρῶν τὴν θάλασσαν πατήσας καὶ ἵσῃ ἐν μνήμασι νεκρῶν τῶν αἰώνων ἐν δεσμοῖς ζῶντων ἁρτίσας.

Εἶν' οἱ ραγιάδες ῥορρανοὶ, εἶναι σφικτὰ δεμένοι, θέλουν βοήθειαν ἀπὸ μᾶς ἀπ' τὰς ἀλύσεις τῆς σκλαβιάς, νὰ βγοῦνε οἱ καυμένοι.

Ὁ ἥλιος ἀέτειεν ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ δύνει χάνων παντὸς πρὸς φωτισμὸν καὶ τῶν ψυχῶν, καθαρισμὸν τὰς ἐαυτοῦ ἀκτίνας.

Τοὺς τυραννοὺν οἱ ἀπιστοὶ ὅτι ἔχουν τοὺς ἀσπάζουν ἔπειτα βένουνα φωτιά τοῦ; καὶ τὰ σπῆτια τὰ σκυλιὰ καὶ ὅσους μποροῦνε σφάζουν.

Ἐν οὐρανοῖς δοῦζάζουσιν οἱ ἄγγελοι κ' αἰνοῦσι τὸν ἀναστάντα λυτρωτὴν, καὶ ὡς τοῦ κόσμου ποιητὴν, ἀπαύτως προσκυνοῦσιν.

Στὴν Ἠπειρον ἐρήμωσαν καὶ εἰς τὴν Θεσσαλία τὰ ὠρσιώτερα χωριά, στὴν Θράκην πάλιν ἐρημιά καὶ στὴν Μακεδονία.

Ἀντίειλ' ἢ ἀνάστασις ἢ τοῦ Χριστοῦ ἀγία, ἀλλ' οἱ ραγιάδες πὺς περνοῦν; ἐλπίζουν τάχα νὰ ἰδοῦν ἀνάστασιν καμμιά; . . .

Πὼς δὲν μᾶς θλίβει τὴν ψυχὴν μιὰ τέτοια τυραννία τοῦ πάσχουν οἱ ὁμογενεῖς ἀπὸ τυράννοισ ἀπηνεῖς δὲν μᾶς πονεῖ ἡ καρδιά;

Ἀπῆντησε τρέχων καὶ ἀγνώων που, κορκαῖον φίλον του, ὅστις ἀπὸ καρδίας τὸν συνέχαιρεν ὅτι ἀνέρωσεν. Ὁ Αἰμίλιος γελῶν, μὲλις πατῶν εἰς τὸ ἔδαφος, ἀλλοφρονῶν καὶ σιωπηλὸς τὸν ἐρράπισεν.

— Ἀλλ' ἐγὼ ἔμαθον, Αἰμίλιε, ὅτι ἡσθάνεις μόνον κατὰ τοὺς ὄψθαλμοῦ, εἶπεν ὁ δασεῖς.

Ὁ Αἰμίλιος ἔφυγε καγγάζων. Τέλος εἶρε τὸν οἶκόν του. Ἐβίλητε τὸν πατέρα του, ἐνέπαιξε καὶ κατεσῶγγε μίαν γραῖαν θεράπωναν, συνέτριψε ὅλο ποτήριον γελῶν.

Τὶ εἶναι ἔρωσ; Ὁ τι εἶναι ἡ Γυνή. Γυνή καὶ ἔρωσ ὀρισμὸν δὲν ἔχουσιν.

Εἶναι σκληρὰ ἀμάλακτος ὠμίενα! ἢ ψυχὴ μαί. Στῶν ἀδελφῶν τοὺς ζενγκμοῦς στα βάσανα καὶ στοὺς καμῆ δὲν κλίνει ἢ προσοχὴ μας.

« Ἀφρονες ὄντως τίς ἐσὶν ὁ καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν τοὺς ταπεινοὺς ἐξαποστελλῶν δὲ κενοῦς πλουτίους ἀποστάτας; »

Τὴν προσοχὴν ἐστρέψαμε νὰ στέλνωμ' ἐξορία τοὺς κληρικοὺς; ὁποῦ μισοῦν καὶ καταλέφαλα κτυποῦν τὴ μαύρη Σιμωνία.

« Τίς ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ τὸν πόντον χέρσον δεῖξας ἐν ἰσχυρῇ δὲ δεξιᾷ τὸν Φαραὼ πανστρατῆα ἐν πάντῳ καταπνίξα; »

Εκείνους ποῦ κηρύττουσιν ὅτι τὸ ἔθνος δέον κατὰ Χριστὸν νὰ μορφωθῇ καὶ ὅλον αὐτὸν νὰ ἐνδύθῃ ἢ ἀνατεῖλῃ νέον.

« Τίς εἶναι ὅστις ὕψωσε χριστιανῶν τὸ κέρας καὶ τοὺς βρῆχάρους ὁ νικῶν τοῖς ἐργοῖς δὲ τῶν εὐσεβῶν ἀριστον δίδων πέρας; »

Εκείνους ποῦ κηρύττουσιν ὅτι ἀρχὴ καὶ τέλος εἶν' γὰρ τὸ ἔθνος ὁ Χριστὸς καὶ τὸν Σταυρὸν νὰ χη ὁ πιστὸς κατὰ ἀπίστων βέλος.

« Τίς ἄτερος εἰμὴ αὐτὸς ὁ ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἀρχηγὸς καὶ τῆς ζωῆς ὁ χορηγὸς ὁ ἐνδοδοξασμένος; »

Ὅτι ἀπὸ ξένους πόποτε τὸ ἔθνος δὲν ἐλπίζει ἀνάστασιν νὰ ἰδῇ καμμιά, καὶ ἂν τέτοια ἐγγὴ παρηγοριά ἐπὶ τῆς ἀμμου κτιζεῖ.

« Πλὴν τοῦτον πάντες σήμερον κακῶς παραγνωρίζουν καὶ ἀφιστάμενοι ἀπ' αὐτοῦ στοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα δυναστοῦ τὴν συνδρομὴν ἐλπίζουν. »

Ὅτι τὸ ἔθνος δύναται μόνον ἐν ὁμονοίᾳ μετὰ τὸν Χριστὸν εἰς τὴν καρδίᾳ τὸς ἀδελφῶν; ἀντι σκλαβιά νὰ δώτῃ ἐλευθερία.

« Τὸ ἔθνος μας προώρισται ὑπὸ Θεοῦ προνοίας νὰ γεινῇ ἔθνος ἰσχυρὸν ἄλλ' εἶναι ἐπίσης φανερόν ὅτι δι' ὁμονοίας, »

Εκείνους ποῦ διδάσκουσι τοιαύτας ἀληθείας τοὺς ἀποβάλλον ὡς μωροῦς καὶ τοὺς κηρύττου βλαβεροῦς καὶ ἔχθρους τῆς κοινωνίας.

« Τῇ πίστει τῶν πατέρων παρ ποτὲ θὰ δυνηθῆτε, μετέλειον αὐταπαρισμὸν στὸν ἀληθῆ προορισμὸν τὸ ἔθνος νὰ ἰδῆτε. »

Τοιαύτων ἔχουν σήμερον οἱ πλείονες σοφίαν τοῦ τὴν σοφίαν τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν τῆς τοῦ Σταυροῦ ἀποκαλοῦν μωρίαν.

« Μὲ σὰς δὲ τότε ἄπαντες ἁλευθρομέν' οἱ σκλάβοι ἀγκλιλάστωσ ὡδὰς ἐξ ἐνδομύχου του χαρᾶς ἕκαστος θὰ νὰ ψάλλει. »

Ἐν τίνι πίστει εἰπέτε μας εἰς τὸ εἶκοσι ἕνα οἱ πρώην σκλάβοι ταπεινοὶ ἔγειραν ἤρωες δεῖνοι καὶ ὕψωσαν τὸν αὐχένα;

« Χριστὸς μᾶς ἠλευθέρωσε τοὺς πρὶν ἐσκλαβωμένους; ἀνέστησε τοὺς πρὶν νεκροὺς τοὺς ἀδυνάτους καὶ μικροὺς τοὺς πρὶν ἀπληπισμένους, »

Ὅλους ἡμᾶς ἐλέγχουσιν οἱ ἡῶες ἐκεῖνοι — ἀφρονες! λέγουν μιὰ φωνὴ πατρίδα μας τὴν ταπεινὴν τίς αὐτῶν; τίς κρατῶν;

« Ἐκεῖνος π' ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τὸν θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν μνήμασι νεκροῖς τοῖς ἀπ' αἰῶν ἐν δεσμοῖς τῶν νεκρῶν χάριτας. »

— Κατά τον εκ Πετρούπολεως ανταποκριτήν της «Βυζαντιδος», ὑπὲρ πλὴν ἄλλο ζήτημα ἐπασχολεῖ τὸν ρωσικόν τύπον τὸ κοινωνικόν, λαβόντα ἤδη ἀφορμὴν ἐκ τῆς κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Άρεντελ διαπραχθείσης ἀποπειρας. Ὑπάρχει ἀληθῶς τι ἀπίστευτον ἐν ταῖς διαπραττομέναις ἀποπειραῖς καὶ τοῖς ἐκτελουμένοις ἐγκλήμασι τοῦ μυστηριώδους ἐκείνου καὶ καταπληκτικοῦ συνεταρισμοῦ τοῦ καθ' ἅπασαν τὴν ρωσικὴν αὐτοκρατορίαν διακλαδωθέντος καὶ ἀναφανδὸν ἐπαισιόητος τὸν θάνατον κατὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας. Τὰ συγκροτούμενα τὴν φοδερὰν ἐκείνην ὁμάδα ἄτομα θέλουσι πρόδηλως νῆεμπνεύτως εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ κυβερνητικὰς σφαίρας φόβον καὶ φρίκην οὕτω δὲ ἀπὸ τριῶν περιπτῶν τῶν ἢ κοινωνία παρίσταται μίρτυς ἀλασιῶν ἐγκλημάτων ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων διαπραττομένων καὶ εἰς ἐνασλοπὸν ἀποβλεπόντων τὴν ἀνατροπὴν τῶν κοινωνικῶν βίσεων.

— Ἐηλεγράφημα τοῦ στρατηγοῦ Λόρι: Μελικῶρ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16]28 μαρτίου ἀναφέρει ὅτι πάντα τα ἐπὶ τοῦ Βολγα ἰχθυοτροφεία εὑρίσκονται ἤδη εἰς ἀρίστην κατάστασιν ὑπὸ ἐποψίν ὑγιεινῆν γνωστον δὲ ὅτι ἡ κακὴ κατάστασις αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς καθαριότητος ἔχει θεωρηθῆν ὡς συντελέσις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοσήματος. Οὐδαμοῦ τοῦ Ἀστραχάν ὑφίσταται πλέον ὑγειονομικὴ ζῶνη, ὑφίσταται δὲ μόνον ἡ ζῶνη τῆς γενικῆς καθάρσεως. Ἐν τούτοις χάριν προφυλαξέως ἐξαικολουθοῦσι νὰ πυρπολῶσι τὰς ἐν Βασιλιάγκα μόλυνθεις ἢ ὑπόπτους οἰκίας.

— Μεταξὺ τῶν προσώπων ἅτινα ἔσχοι τὴν τιμὴν νὰ παρυσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας μετὰ τινὰ ἰσοχάτως γενομένην στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν ἢ τὸν καὶ ὁ πρῶτον σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας καὶ ἤδη ὑπὸ σύνταξιν διατελῶν κ. Κουδριατσέρ ὅστις θέλων νὰ συντελέσῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν χριστιανῶν κατετάχθη ὡς εθελοντῆς ἅμα ἀρξάμενου τοῦ πολέμου εἰς τὸ σύνταγμα τῶν λογχοφόρων ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Αὐγουστον τῆς Βιρτεμβέργης ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἐννέα μῆνας ὡς στρατιώτης εἶτα δὲ ὡς ὑπαξιωματικὸς καὶ κατόπιν ὡς σημαιοφόρος παρευρεθείς εἰς πλείους ὄτας μάχας καὶ ἐπιδείξας διαπρεπῆ ἀνδρεία ἐφ' ἧ καὶ ἐτιμήθη διὰ τριῶν παρασῆμων.

Ἐγκυμοσύνη ζῶων. — Τῆς ἵππου ἢ ἐγκυμοσύνη διαρκεῖ 33 ἡμέρας — τῆς ἀγελάδος 280 — τῆς ὄνου 350 — κυνός 60 — τοῦ δασύποδος (κουνιέλου) 30.

— Διάρκεια ἐποάσεως. Ἡ ὄρνις χρειάζεται πρὸς ἐπάσιν τῶν μὲν ἰδικῶν τῆς ὠδῶν 21 ἡμέρας, τῶν δὲ τῆς νήσοις 26 — Ἡ Ἰνδιάνος εἴτε Γάλλος 26 ἡμέρας τὰ εἰς τῆς, 24 τῆς κοινῆς ὄρνιθος καὶ 27 τῆς νησοῦς. — Ἡ νήσοια 30 — Ἡ περιστερά 18 — Ἡ χην 30.

— Παραγωγή ὠδῶν. — Ἡ κοινὴ ὄρνις τίκει κατὰ μέσον ὄρον 130 ὡς κατ' ἔτος — ἡ νήσοια 30 — ἡ χην 15 — ἡ Ἰνδιάνος 25 — ἡ περιστερὰ 20 — Ἐπώσσει δὲ καθ' ἐκάστην φορὰν ἡ μὲν ὄρνις 13 — 5 ἡ Ἰνδιάνος 16 ἡ χην 10 ἡ κίρκια 12 ἡ περιστερὰ 2.

— Ἀριθμὸς ἀρρένων καὶ θηλέων. Ἐῖς πετεινός ἀρκεῖ ἐπὶ

20—25 ὄρνιθων εἰς χην ἐπὶ 10—12 θηλέας· εἰς πάντας ἐπὶ 12—15 νησοῶν εἰς Ἰνδιάνος ἐπὶ 8—10 θηλέων. Ἐκαστος δὲ περιστέρος ἔχει μιαν μόνην σύζυγον!

— Μελισσιαι. — Μία κυψέλη μελισσῶν δίδει κατὰ μέσον ὄρον ἑτησίως 15—6 ὀκάδας μέλιτος καὶ ἑμίσειαν ὀκάν κηροῦ περιέχει δὲ ἐκάστη κυψέλη 20—24 χιλιάδας μελισσῶν καὶ ζυγίζει δύο περιπού ὀκάδας. Ἡ βροχίτις ἢ τῆς ἐξ ὄλων τῶν μελισσῶν εἶναι κεραιφόρος γεννᾷ καθ' ἐκάστην διακόσια ὠά, κατ' ἔτος δὲ 40—50000.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος « ἡ Ὁμόνοια ».

Παρακαλῶ ἵνα καταχωρήσῃτε εἰς τὸ ἱπροσιχὲς φύλλον τῆς ἐντίμου ἐφημερίδος σας τὸ ἐξῆς.

Ἐίδουσι τὸν Κύριον Συντάκτην τοῦ « Ἠλλάτωνος » εἰς Ἀθήνας, ὅτι δὲν ἐνωῶ νὰ ἤμαί συνδρομητῆς εἰς τὸ Α'. Β'. καὶ Γ'. τεύχος, οὐδὲ ποσῶς.

Λευκάδι τῆ 13 Ἀπριλίου 1879.

Ὁ φίλος ὑμέτερος. Δημ. Κ. Κουνιάκης.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ποῖα μεθόδῳ εὐρίσκομεν τίνα ἀριθμὸν ἐβλή τις κατὰ νοῦν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 10—100, εἴαν διαιρῶν νοερώς τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνον πρῶτον διὰ τοῦ 3 ἔπειτα διὰ τοῦ 5 καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ 7 λέγει ἡμῖν μόνον τὸ ὑπόλοιπον ὅπερ μένει ἐν ἐκάστῃ διαιρέσει.

Ὁ εὐρέτης τῆς μεθόδου ὅστις πρῶτος ἐχειρίσει τὴν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς « Ὁμονοίας » λήψεται ἔθρονον τι.

ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΣ

Μετὰ λίαν ἠθινά.

ἌΛΤΕΡΟΣ

Ἴδου σίτα καλάθι μάσε μυαλὰ καὶ τὰ κάκα στὸ χάζουναι —

Ἡ λύσις πρέπει νὰ δοθῇ ἐγγράφως εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

— Ἀφίκετο ὁ βιολογολογικὸς κ. Βασίλειος Παπαδόπουλος, καὶ ἄλλοτε ἐργασθεῖς ἐνταῦθα ὡς τοιοῦτος, κατόκησε δὲ εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατείαν τῆς πόλεως οἰκίαν τοῦ κ. Κονδάρη ἐνθα ἐργάζεται.

— Ἐνοικιάζεται μαγαζεῖον μὲ πύλας δι' ἀποθήκην ἐλαίου πλησίον τῆς οἰκίας Σταματοπούλου καὶ Καλλία εἰς μετρίαν τιμὴν. Ὅστις θέλει ἄς ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον τῆς « Ὁμονοίας ».

ΔΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τυπογραφεῖον ὁ ΑΦΘΙΝΙΣΤΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΣΣΗΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 5441440093